

ΤΟΥ **Αντώνη Νταλακογιώργου**

Ήδη έχουν παρέλθει αρκετές ημέρες από την λήξη της εκλογικής αναμέτρησης στον Δήμο Πειραιά. Έχει κατακάτσει αρκετά ο κουρνιαχτός και τα όσα διαδραματίστηκαν στην διάρκεια της προεκλογικής περιόδου.

Από την σκοπιά αυτή είναι κατάλληλη στιγμή να διατυπωθούν ορισμένες πρώτες σκέψεις, απόψεις και διαπιστώσεις αλλά και συμπεράσματα που αφορούν τις δημοτικές εκλογές στην πόλη.

Φυσικά και πρέπει να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση και να μην επιτραπεί να επισκιασθεί το αρνητικό αυτό αποτέλεσμα από το γεγονός ότι σε πολλούς αριστερούς στον Πειραιά τους έμεινε στο τέλος το θετικό αποτέλεσμα των ευρωεκλογών και η κατάκτηση της περιφέρειας της Αττικής από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι αυτονόητο ότι οι όποιες εκτιμήσεις και αξιολογήσεις δεν έχουν σε καμιά περίπτωση την πρόθεση να θίξουν ή να αμφισβητήσουν πρόσωπα που έλαβαν μέρος και συμμετείχαν στην δύσκολη κατά γενική ομολογία εκλογική μάχη, είτε ως υποψήφιοι είτε ως εθελοντές στον δημοτικό συνδυασμό «Το Λιμάνι της αγωνίας».

Επομένως ούτε να αμφισβητήσουν την διαδρομή, το ήθος και την αγωνιστικότητα της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών που με ανιδιοτέλεια συμμετείχαν και πλαισίωσαν τον εκλογικό αγώνα με το συγκεκριμένο ψηφοδέλτιο.

Από την άλλη όμως είναι σαφές ότι το δικαίωμα στην καλοπροαίρετη κριτική – έστω κι αν είναι σκληρή – είναι αναφαίρετο και αδιαπραγμάτευτο για όλους τους ανθρώπους της αριστεράς και αυτό πιστεύω να είναι κατανοητό και αποδεκτό!!

Σημειώνεται ότι ο γράφων ζει, κατοικεί και είναι δημότης του Δήμου Πειραιά τα τελευταία 25 χρόνια και έχει ουσιαστική σύνδεση και ενεργό συμμετοχή στο μαζικό λαϊκό και εργατικό κίνημα. Κατά συνέπεια έχει άμεση σχέση με την πόλη και το σύνολο των προβλημάτων που

συνδέονται μ' αυτήν.

Θεωρητικά για τον ΣΥΡΙΖΑ αλλά και ευρύτερα για την αριστερά κρίθηκε και εκτιμήθηκε ότι η εκλογική μάχη είχε τις ευνοϊκότερες συνθήκες και προϋποθέσεις – συγκριτικά πάντα με τους άλλους δύο δήμους Αθήνας και Θεσσαλονίκης – να στεφθεί με επιτυχία για την αριστερά.

Η εκτίμηση αυτή στηρίχθηκε και τεκμηριώθηκε στα εξής δεδομένα:

A) Το υψηλό εκλογικό ποσοστό που είχε ο ΣΥΡΙΖΑ το 2012 στις βουλευτικές εκλογές, B) το πρόσωπο που επιλέχθηκε είχε την απόλυτη στήριξη του κόμματος, της οργάνωσης αλλά και του δημοτικού συνδυασμού, Γ) ο ίδιος ο επικεφαλής είχε αξιόλογη διαδρομή στα δημοτικά δρώμενα ως επικεφαλής του δημοτικού σχήματος, είχε συμμετοχή, δράση, γνώση και αποδοχή στο επίπεδο αυτό. Σε συνδυασμό με το ήθος του και την αναγνωρισιμότητά του είχε την δυνατότητα να ενώσει, να συσπειρώσει και να κινητοποιήσει για τις δημοτικές εκλογές την καταγεγραμμένη εκλογική και πολιτική δύναμη του κόμματος. Μάλιστα ορισμένοι διατύπωναν και την εκτίμηση ότι μπορεί ως πρόσωπο να έχει πρόσβαση και διείσδυση πέρα από το εκλογικό ποσοστό του κόμματος σε δυνάμεις της κεντροαριστεράς ακόμη και σε συντηρητικούς ψηφοφόρους.

Ο στόχος που τέθηκε από τον ίδιο τον επικεφαλής ήταν στον πρώτο γύρο να αποσπάσει το 30% δηλαδή ελάχιστα παραπάνω από το ποσοστό που έλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές του 2012 στον Δήμο Πειραιά.. Ο στόχος με αυτό το ποσοστό θα του έδινε την δυνατότητα να εισέλθει στον Β' γύρο και στην συνέχεια να διεκδικήσει με μεγάλες αξιώσεις την δημαρχία.

Όταν οριστικοποιήθηκε η κάθοδος του επιχειρηματικού και εφοπλιστικού υποψήφιου είχαμε επισημάνει με σχετικό άρθρο την ανάγκη να επαναπροσδιορισθεί η τακτική και η στρατηγική του δημοτικού συνδυασμού της αριστεράς μπροστά στις δυσκολίες που δημιουργούσε η κάθοδος αυτή για την αριστερά. Επίσης κάναμε αναλυτική αναφορά για τον ρόλο της απερχόμενης αποτυχημένης δημοτικής αρχής και τα πολιτικά χαρακτηριστικά που πρέπει να αναδειχθούν ιδιαίτερα απέναντι στους δύο αυτούς δημοτικούς σχηματισμούς.

Πριν προχωρήσουμε στην κριτική αποτίμηση των αποτελεσμάτων για την αριστερά είναι χρήσιμο να έχουμε υπόψη μας τα συγκριτικά εκλογικά δεδομένα για τον Δήμο του Πειραιά τόσο σε επίπεδο πολιτικών δυνάμεων όσο και σε επίπεδο δημοτικών συνδυασμών.

Επειδή είναι προφανές ότι τα πολιτικά δεδομένα ανατράπηκαν ριζικά σε όλη την χώρα με τις Βουλευτικές εκλογές του 2012 σημείο αναφοράς και σύγκρισης είναι πλέον τα στοιχεία όπως αυτά διαμορφώθηκαν στις Βουλευτικές εκλογές του 2012.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΙΟΥΝΗΣ 2012 ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ 29,79%
ΝΔ 27,53%
ΑΝ.ΕΛ 8,87%
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ 8,26%
ΠΑΣΟΚ 8,02%
ΔΗΜΑΡ 6,53%
ΚΚΕ 4,40%

Σημειώνουμε ότι η δημοτική παράταξη του Βασίλη Μιχαλολιάκου στις δημοτικές εκλογές του 2010 είχε έρθει δεύτερος με ποσοστό 23,08% και κέρδισε την δημορχία στον δεύτερο γύρο με 51,76%

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΙΟΥΝΗΣ 2014

ΣΥΡΙΖΑ 27,40%
ΝΔ 22,80%
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ 10,72%
ΠΟΤΑΜΙ 7,07%
ΕΛΙΑ 6,18%
ΚΚΕ 6,10%
ΑΝ.ΕΛ 4,30%
ΔΗΜΑΡ 1,02%

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΙΟΥΝΗΣ 2014 1ος ΓΥΡΟΣ

ΜΩΡΑΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ 33,28%
ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ 31,33%
ΔΡΙΤΣΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ 17,08%
ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ ΕΛΠΙΔΑ 6,69%
ΚΟΥΖΗΛΟΣ ΝΙΚΟΣ 5,67%
ΒΟΥΡΑΚΗΣ ΙΩΣΗΦ 2,55%
ΚΑΛΟΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ 1,99%
ΔΙΑΒΟΛΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 1,41%

Στη συνέχεια θεωρούμε απαραίτητο να επισημανθούν διάφορα ζητήματα που αφορούσαν την τακτική της αριστεράς στην προεκλογική περίοδο.

Η εκλογική μάχη στον Πειραιά για τις δυνάμεις της αριστεράς είναι προφανές ότι μαζί με τις θετικές και ευνοϊκές προϋποθέσεις συνυπήρχαν και μια σειρά δυσκολίες που έπρεπε σωστά να διαχειριστεί.

Ενδεικτικά σημειώνουμε ή μάλλον επαναλαμβάνουμε τις σημαντικότερες όπως ακριβώς τις είχαμε περιγράψει στην έναρξη της προεκλογικής περιόδου.

Το επιχειρηματικό και εφοπλιστικό λόμπυ διέθεσε πακτωλό εκατομμυρίων ευρώ προκειμένου να επικρατήσει στην αναμέτρηση αυτή, η δύναμη του χρήματος χρησιμοποιήθηκε ποικιλοτρόπως ακόμη και για την εξαγορά συνειδήσεων, εξασφάλισε πρωτοφανή για δημοτικές εκλογές προβολή από τα διαπλεκόμενα και όχι μόνο ΜΜΕ, εκμεταλλεύτηκε αδίστακτα με κάθε θεμιτό και αθέμιτο τρόπο τα φιλοολυμπιακά αισθήματα των δημοτών και των κατοίκων του Πειραιά, ξεπέρασε σε υποσχαιολογία κάθε πολιτικάντη αστό αφού καθημερινά δήλωνε και νέες θέσεις εργασίας που θα εξασφάλιζε για τους άνεργους της πόλης εάν κέρδιζε τις εκλογές. Δημαγώγησε με ανήκουστο τρόπο σε διάφορα προβλήματα του Πειραιά και τελικά εγκαινίασε πρωτάκουστες ανορθόδοξες πρακτικές για τις οποίες αρμόδια είναι η δικαιοσύνη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και το δημοτικό σχήμα «Το Λιμάνι της αγωνίας» το εγχείρημα στον Πειραιά δεν το αξιολόγησαν λόγω της ιδιαιτερότητας με τον τρόπο που θα έπρεπε και ήταν πολιτικά λάθος ότι αφέθηκε μόνος ο συνδυασμός να διαχειρισθεί το φαινόμενο αυτό που είχε σοβαρές πολιτικές διαστάσεις που ξέφευγαν από τα όρια και τα στενά πλαίσια της πόλης.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι τι αντέτεινε ο ΣΥΡΙΖΑ σε αυτό το μέτωπο των αντιδραστικών μνημονιακών και επιχειρηματικών δυνάμεων, πώς το αντιμετώπισε από πλευράς πολιτικής και επικοινωνιακής τακτικής;

Εκείνο που έγινε φανερό και προβλήθηκε πέρα του δέοντος ήταν ότι προτάχθηκε το ήθος και η γνώση του επικεφαλής του συνδυασμού Θεοδωρή Δρίτσα με όρους προσωποκεντρικούς. Αυτό αναδεικνυόταν στο έντυπο ενημερωτικό υλικό (αφίσες - φυλλάδια - ΜΜΕ). Τα πολιτικά χαρακτηριστικά της αναμέτρησης και η αποκάλυψη του επιχειρηματικού συνδυασμού υποχώρησε σε δεύτερο πλάνο.

Ταυτόχρονα πέρασε στα πολύ χαμηλά της αντιπαράθεσης η αποκάλυψη των πολιτικών

στοχεύσεων του εφοπλιστικού και επιχειρησιακού συνδυασμού. Έφυγαν από το κάδρο οι πραγματικοί πρωταγωνιστές αυτού του συνδυασμού Μαρινάκης - Κόκκαλης - Νταϊφά και άλλα γνωστά ονόματα του επιχειρηματικού - εφοπλιστικού πολιτικού προσωπικού που ολόπλευρα συμμετείχαν και στήριζαν αυτήν την επιχείρηση κατάληψης του δήμου. Σημειώνουμε ενδεικτικά ότι για πρώτη φορά στην ιστορία της πόλης εμφανίζεται και κάνει αισθητή την παρουσία της η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών(ΕΕΕ) και συμβάλει με όλες τις δυνάμεις της για την επιτυχία του εγχειρήματος!!!

Η λαθεμένη πολιτική και επικοινωνιακή τακτική συνεχίζεται αφού επιλέγεται ένας ανεξήγητος προσανατολισμός, αυτός των ήπιων και χαμηλών τόνων που ήταν έξω και μακριά από την κοινωνική - πολιτική και οικονομική πραγματικότητα της χώρας, της κοινωνίας και των όσων διαδραματίζονται σε επίπεδο δήμου Πειραιά!!

Επίσης αποσιωπήθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ και το «Λιμάνι της Αγωνίας» ο ρόλος και η σχέση της νεοναζιστικής οργάνωσης με το εφοπλιστικό κεφάλαιο και πρόσωπα που συμμετείχαν στον εκλογικό τους συνδυασμό.

Ταυτόχρονα το δημοτικό σχήμα έκανε αρνητική εντύπωση - που πρέπει να συνυπολογισθεί στην συνολική εκτίμηση - ότι άφησε στο απυρόβλητο τις μέρες, και τα πεπραγμένα της αποτυχημένης δημοτικής αρχής Μιχαλολιάκου.

Ανεξήγητα και αναιτιολόγητα αποσιωπήθηκε και παρακάμφθηκε το αρνητικό έργο της δημοτικής αρχής και έμεινε εκτός ουσιαστικής κριτικής από την πλευρά του δημοτικού συνδυασμού.

Ίσως επικράτησε η εσφαλμένη άποψη να μην ασχοληθούμε με το παρελθόν ούτε της δημοτικής αρχής αλλά ούτε και του ίδιου του Μιχαλολιάκου. Αντίθετα ο Συνδυασμός φάνηκε να προσχωρεί στο κλίμα και την αντίληψη του απερχόμενου Δημάρχου που διατυμπάνιζε παντού ότι ο Πειραιάς μετατράπηκε στην θητεία του στην πιο καθαρή πόλη της Ελλάδας, πράγμα βέβαια που απέχει παρασάγγας από την πραγματικότητα και αποτελεί ασύστολο ψεύδος. Σοβαρότατο πρόβλημα που πρέπει έστω και εκ των υστέρων να εκτιμηθεί ήταν η κατάρτιση και η συγκρότηση του Συνδυασμού. Συνιστά ολίσθημα όλων όσων ασχολήθηκαν και είχαν την ευθύνη για την κατάρτιση του Συνδυασμού ο πλήρης αποκλεισμός (με βάση την κοινωνική διαστρωμάτωση της πόλης) κοινωνικών δυνάμεων και ομάδων. Π.χ ναυτεργασία, εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, άνεργοι, καθώς επίσης ελλιπέστατη ήταν η παρουσία συνδικαλιστικών στελεχών κ.λπ.

Αντίθετα είχαν υπερβολική παρουσία με δεκάδες υποψήφιους κοινωνικές ομάδες που σε

επίπεδο πόλης μετριοούνται σε μερικές εκατοντάδες (π.χ. Φαρμακοποιοί, Δικηγόροι, Πολιτικοί Μηχανικοί κ.λπ).

Παράλληλα με διαδικασία εξπρές επιδιώχθηκε η ντε φάκτο (ο λόγος γίνεται για το διάστημα αμέσως μετά την ανακοίνωση της υποψηφιότητας Μαρινάκη - Μώραλη) συνεργασία και συμπόρευση με την ΔΗΜΑΡ αλλά και πρόσωπα που συμβόλιζαν το ΠΑΣΟΚ και ορισμένοι από αυτούς είχαν τεράστια προσωπική και πολιτική ευθύνη, ιδιαίτερα στην καταστροφική θητεία Φασούλα στον Πειραιά (ο οποίος κάλεσε σε στήριξη του Μώραλη), για την οποία πρέπει να υπογραμμισθεί ότι ο Συνδυασμός ελάχιστα ανέφερε σε όλη την προεκλογική περίοδο..... Προφανώς προς τις άλλες δυνάμεις τις αριστεράς δεν έγινε παρόμοια κίνηση....

Η περίοδος του Φασούλα έπρεπε επίσης να είναι στην πρώτη γραμμή στην παρέμβαση του Συνδυασμού διότι θα αποκάλυπτε στους πολίτες του Πειραιά και θα ανακαλούσε στην μνήμη τους τι σημαίνει και πού οδηγεί την πόλη η ανάμειξη των διοικούντων του ΟΣΦΠ..... Έτσι δεν είναι τυχαίο ότι με βάση τα παραπάνω από διάφορους παράγοντες και ΜΜΕ ο Συνδυασμός προβλήθηκε ως πρότυπο κεντροαριστερής πολιτικής συνεργασίας αποτελούμενος από ΣΥΡΙΖΑ - ΔΗΜΑΡ - πρώην στελέχη ΠΑΣΟΚ κ.λπ.

Συνολικά αναφορικά με τον Συνδυασμό όπως συγκροτήθηκε, σε συσχέτιση με την πολιτική παρέμβαση που ανέπτυξε, νομίζω ότι δεν ενέπνευσε, δεν συσπείρωσε ούτε καν την εκλογική βάση του ΣΥΡΙΖΑ (εκλογές 2012 - ευρωεκλογές 2014), δεν έπεισε ότι αποτελεί μια ριζοσπαστική λύση ανατροπής, προοπτικής και ελπίδας για την πόλη και τον Δήμο Πειραιά.

Μαζί με τα παραπάνω πρέπει να επισημανθεί ότι ήταν τραγική, αδύνατη και υποτονική η ανάδειξη στην προεκλογική δημοτική αναμέτρηση από πλευράς Συνδυασμού των κεντρικών ζητημάτων που αφορούν την χώρα, την κοινωνία, τα λαϊκά στρώματα και τις κυβερνητικές πολιτικές που ιδιαίτερα στον Πειραιά έχουν δραματικές συνέπειες, το ίδιο αφορά και την σύνδεση αυτών των προβλημάτων με τα τοπικά.

Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει ως παράδειγμα στην ορθή προσπάθεια του Συνδυασμού της Αριστεράς να αναδείξει την κυβερνητική μεθόδευση για ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Ο Συνδυασμός ανέδειξε και πάλεψε ενάντια στην δρομολογημένη απόφαση της κυβέρνησης για την πώληση του πλειοψηφικού πακέτου του 67%. Προφανώς στην φάση αυτή εκτιμήθηκε ότι το δίδυμο Μαρινάκης - Μώραλης θα συμπορεύονταν με την κυβέρνηση για την πώληση του 67% του ΟΛΠ. Όμως τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν έτσι!!! Αμέσως μετά την συνάντηση Ανωμερίτη - Μώραλη - Μαρινάκη στην έξοδό τους δήλωσαν στους δημοσιογράφους ότι ο συνδυασμός τους τάσσεται κατά της πώλησης του πλειοψηφικού πακέτου!!! Στην

πραγματικότητα το όχι των Μαρινάκη - Μώραλη στην πώληση του 67% σημαίνει πλήρη αποδοχή της θέσης του ΠΑΣΟΚ και του προέδρου του ΟΛΠ για πώληση τμημάτων του ΟΛΠ με την μορφή της μακροχρόνιας μίσθωσης, δηλαδή μια άλλη μορφή ιδιωτικοποίησης για την οποία κατά περιεργό τρόπο η Αριστερά σιώπησε.

Τι αντέτεινε ο ΣΥΡΙΖΑ και το δημοτικό ψηφοδέλτιο σε αυτό; Έθεσε άραγε θέμα όπως θα έπρεπε της καταγγελίας της αποικιοκρατικής σύμβασης με την COSCO; Ανέδειξε ίσως την μετατροπή σε «ελεύθερη οικονομική ζώνη» για τους εργαζόμενους την προβλήτα 3 της COSCO; Ανέδειξε και επέκρινε μήπως τις θέσεις τους για το σημερινό μοντέλο που διαφημίζει ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΛΠ; Έθεσε έστω και μια φορά την θέση όλων των εργαζομένων και των συνδικάτων για 100% δημόσιο λιμάνι; Ή μήπως ανέπτυξε τον ρόλο που πρέπει να έχει ο ΟΛΠ στα πλαίσια μιας αριστερής ριζοσπαστικής πολιτικής που αφορά την παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας και της χώρας.

Δυστυχώς ο λόγος της Αριστεράς φάνηκε στο κεφαλαιώδες αυτό ζήτημα να είναι περίπου ο ίδιος με τους άλλους συνδυασμούς που αποβλέπουν στην ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Πολλοί είναι εκείνοι οι πολίτες που σχημάτισαν την εντύπωση ότι οι θέσεις της αριστεράς συμπίπτουν με αυτές του ΠΑΣΟΚ και της Διοίκησης του ΟΛΠ. Η σύγχυση αυτή διατηρήθηκε έως το τέλος και αυτό γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Δημοτικός Συνδυασμός δεν εξέπεμψαν έναν σαφή λόγο, δεν διατύπωσαν μια σαφή και ξεκάθαρη θέση.

Ταυτόχρονα με όλα τα παραπάνω ο ΣΥΡΙΖΑ και το δημοτικό ψηφοδέλτιο δεν αξιοποίησαν στο ελάχιστο μια σειρά προγραμματικές θέσεις για την Ναυτιλία και κυρίως για το άθλιο θεσμικό πλαίσιο που αποτελεί την κύρια αιτία για την ανεργία, την κατάρρευση του ταμείου των απομάχων του κύματος, για την Ακτοπλοία και την προοπτική της στα πλαίσια μιας άλλης αριστερής ριζοσπαστικής πολιτικής.

Όταν μιλάει ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ σε εκλογική συγκέντρωση στον Πειραιά και όπως είναι γνωστό αποτελεί την βάση για τους ανθρώπους της ναυτικής εργασίας (εν ενεργεία και απόμαχους, που μαζί με τις οικογένειές τους αποτελούν το 20% του πληθυσμού) και δεν αναφέρει ούτε λέξη για τα παραπάνω, εύλογα δημιουργούνται πολλά και ανησυχητικά ερωτηματικά.....

Ο σχεδιασμός πολιτικός και επικοινωνιακός και η λαθεμένη στρατηγική και τακτική κατά την άποψη του γράφοντος έθεσαν από την αρχή σχεδόν εκτός στόχων και έξω από την διεκδίκηση στον Β΄ γύρο τον Συνδυασμό «Το Λιμάνι της αγωνίας». Αυτό έγινε αντιληπτό από τις πρώτες μέρες όπου η αντιπαράθεση εξελισσόταν μεταξύ Μώραλη - Μιχαλολιάκου κυρίως

σε ανούσια ζητήματα δευτερεύουσας σημασίας και κυρίως για τον Ολυμπιακό. Με τον τρόπο αυτό είχαν επιβάλει την ατζέντα της αντιπαράθεσης που επιδίωκαν και αυτό συνεχίστηκε έως την μέρα των εκλογών.

Ξεχωριστό κομμάτι που θέλει εμπεριστατωμένη εκτίμηση αφορά την οργάνωση της όλης προεκλογικής εκστρατείας μέσα από το οποίο αναδείχθηκαν προβλήματα και αδυναμίες που είναι ανεπίτρεπτα για τον χώρο της Αριστεράς, του πολιτικού της σχηματισμού και εμφανίστηκαν σε όλες τις πτυχές και τις διαδικασίες της οργανωμένης παρέμβασης.

Από όλα τα παραπάνω αναφερόμενα προκύπτει ότι δεν συμμερίζομαι την άποψη που δόθηκε με την μορφή δήλωσης με την λήξη των εκλογών ότι «κέρδισαν και επικράτησαν τα συμφέροντα», πρόκειται για μια εκλογική ήττα που υπέστη η αριστερά που έχει αιτίες, που πρέπει να απασχολήσουν και να προβληματίσουν όλους όσους νοιάζονται για το παρόν και το μέλλον της ριζοσπαστικής και ανατρεπτικής Αριστεράς σε ότι αφορά τα δρώμενα στον Δήμο Πειραιά.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να αποτελέσει άμεση προτεραιότητα η ανασύνταξη των δυνάμεων και η ουσιαστική παρέμβαση στον δήμο Πειραιά που πρέπει να ενισχυθεί ο ρόλος και η παρουσία της να είναι αισθητή σε κάθε πρόβλημα που συνδέεται με την πόλη.

Υ.Γ: Η παράθεση των εκλογικών αποτελεσμάτων είναι ενδεικτική για να σχηματισθεί μια εικόνα, όμως θα ήταν υπεραπλούστευση να επιχειρήσει κανείς σύγκριση ιδιαίτερα στο ποσοστό του Μιχαολιάκου μεταξύ του 2010 και του 2014 και πολύ περισσότερο να επιχειρηθεί σύγκριση μεταξύ του υποψηφίου του ΠΑΣΟΚ του 2010 με τον Μώραλη του 2014. Όμως αποτελεί ασφαλές κριτήριο σύγκρισης το ποσοστό του ΣΥΡΙΖΑ του 2012 και κυρίως του 2014 με το αντίστοιχο ποσοστό που έλαβε «Το Λιμάνι της αγωνίας» από το οποίο προκύπτει ότι είχε συντριπτική απώλεια που ξεπερνάει το 10%, που αντιστοιχεί σε απώλειες περίπου του ενός τρίτου της εκλογικής δύναμης του ΣΥΡΙΖΑ χωρίς να προσμετρηθεί η δύναμη της ΔΗΜΑΡ, των Οικολόγων και των πρώην στελεχών του ΠΑΣΟΚ που πλαισίωσαν το ψηφοδέλτιο!!!

Πηγή: peiratikoreportaz.blogspot.gr